

skud i Lighed med de øvrige private Skoler i Landet. Disse private Skoler have 1,300 Elever i Real og Latinklasserne, altsaa noget nær op imod det samme Elevantal som alle Statsskolerne ude i Landet. Ministeriet gjorde ikke andet ved Sagen end at opfordre Ansøgerne til at slaa sig sammen til en Institution til et Sameje, saa at det hele drives under nogenlunde fælles Regler, saa kunde der snarere være Tale om at hjælpe dem. Det blev der ikke gjort noget ved fra Skolernes Side; men i 1896 indkom der et Andragende fra Lærere og Lærerinder ved disse Skoler, om et Tilskud fra Staten til Løn og til Pension for dem. Lærerlønningerne ere ved alle disse Skoler herinde temmelig tarvelige, det kan man nok sige, endogsaa meget tarvelige. En Lærer herinde ved Skolerne kan vist højst have 17—1800 Kr. om Aaret, og han kan kun ved anstrengt Flid og Arbejde uden for Skoletiden drive det op til godt 2,000 Kr. om Aaret. Dette er jo en lille Lærerløn her i Byen, hvor Husleje og andre Ting ere dyrere end andetsteds. Lærerlønningerne ere altsaa tarvelige, og naar Lærerne blive gamle og opslidte, have de ingen Udsigt til Pension og ere saa henviste til privat Godgørenhed og Alderdoms-understøttelse. Det er temmelig tarvelige Vilkaar, og de søgte nu Staten om Tilskud til Lønning og Pension. Dette Andragende blev behandlet af Finansudvalget og her i Folketinget og henvistes til Ministerens Undersøgelse. Saa foreligger der nu her fra Ministerens Side et Forslag paa Finansloven om, at Staten skulde yde en selvejende Institution af københavnske Skoler en Rentegaranti for et 3die Prioritetslaan af indtil 700,000 Kr. Ved Hjælp af denne Rentegaranti mene Skolerne, at de ville se sig i Stand til at forhøje deres Skolepenge med 2 Kr. om Maaneden og med denne Forhøjelse at lønne deres Lærere bedre. Altsaa det man kræver af Statskassen er en Rentegaranti for indtil 700,000 Kr. paa sidste Prioritet. Nu have vi tidligere givet Rentegaranti til Latinskoler her inde i København for 3die Prioritet; det er noget, vi godt kende før. Vi have givet Garanti for 179,000 Kr., tror jeg, det er, og Staten

har ingen Penge tabt derved; og det er ogsaa min Tro, at der ikke er nogen Fare for, at Staten skulde tabe Penge ved den Garanti, der her foreslaas. Det, der opnaas, er blot, at Skolerne faa deres Forhold ordnede saaledes, at de blive i Stand til at forhøje Undervisningspengene, altsaa til at udskrive flere Penge hos de københavnske Borgere, der sætte deres Børn i Skolerne, og det, der skal naas derved, er, at de kunne give Lærerne en bedre Løn, hvad de sikkerlig nok kunde trænge til. Der har i Udvalget været ført Forhandlinger frem og tilbage om Sagen; thi der kom den Omstændighed til, at Bestyrerne samtidig med, at de indstillede dette til Ministeriet ogsaa krævede, at Ministeriet skulde give dem en Garanti for, at der ikke i de første 10 Aar blev ogtrettet ny Skoler, som fik Eksamensret. Bestyrerne gjorde det til et ufravigeligt Vilkaar for, at de kunde gaa ind paa denne Sammenlutning, at de fik denne Garanti fra Ministeriets Side. Ministeriet siger hverken det ene eller det andet, det siger, at det er noget, det vil tænke over eller forbeholde sig, men i Folketinget blev der ved første Behandling draget meget stærkt til Felts mod dette Undervisningsmonopol, som det kaldtes og som det vistnok ogsaa kan kaldes. Der er senere kommet en Skrivelse fra Bestyrernes Side, hvori de frafalde dette Krav om en saadan Garanti, og angive som Begrundelse herfor, at Lærernes Sammenlutning i en Fagforening eller hvad man nu vil kalde det, nu er saa fuldkommen og fuldendt, hvad den ikke var den Gang, de bad om Garantien, at de mene, at Lærerne selv ere i Stand til at hindre, at der oprettes ny Skoler, som sætte lavere Skolepenge end de bestaaende Skoler. Men hele dette Forhold, at Bestyrerne saaledes have krævet og med stærke Ord have krævet denne Garanti og siden have frafaldet den, har jo ikke alene vakt nogen Undren i Finansudvalget, men ogsaa hos enkelte Medlemmer været Anledningen, tror jeg, til en meget stærk Modstand mod Forslaget. Der er i Finansudvalget ikke opnaaet nogen Enighed om Sagen, dette er Grunden til, at man har taget Forbehold, altsaa ikke har villet tage noget Standpunkt, inden man havde